

женъ да говоришъ право въ продължение на една седмица, но надѣвамъ се, че до истичането на това врѣме, ще та закара гъ въ дома на лудитѣ.

Налитаевъ, че е съгласенъ подалъ ракъ на Чижова и другаритѣ се разишли на Истокъ и Западъ.

Чижовъ и Налитаевъ биле млади хора, различната между тѣхъ била, че Чижовъ билъ по старъ и вдаденъ въ модата реализмъ, а Налитаевъ старомодний-идеализъмъ; за примирянето на идеализъма съ реализъма никой отъ двамата нещель да знае. Чижовъ билъ пессимистъ, а Налитаевъ-оптимистъ. Първия отъ тѣхъ билъ синъ на богатъ търговицъ, а втория нѣмалъ нищо; но билъ законенъ наследникъ на богатия и бездѣтния си чичу.

Двамата тѣ получили доволно въспитание, по пречина, че бащите имъ принадлежели не къмъ приживѣлий вече типъ на московските търговци, които справедливо биялъ съ бичъ на всяка сцѣна Островски, а именно къмъ тѣзи търговци, които още не сѫ намѣрили своя си повѣствувателъ. Още отъ никого не се е описалъ този търговски животъ, гдѣто даруванията са боржть отъ зарань до вечеръ въ тѣмните кантори, въ мрачните и влажните дюгени, не известно още що не сѫ дошли до самосазнание. Търговица по своята природа по вече е способенъ да работи, нежели да размишлява, отива